

κ. Σαρμίζη

κ. Παωσατωνίου

Αρχ. Αγγ

12.3.86

Κύριε,

Θέλω να σε ενημερώσω για το πρόβλημα των οφειλών μεγάλων κυρίως βιομηχανικών καταναλωτών προς την ΔΕΗ, που παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις και απαιτεί άμεσες αποφάσεις και ενέργειες για την επίλυσή του.

Το πρόβλημα, σύμφωνα με τον Γεν. Διευθυντή της ΔΕΗ κ. Μαυράκη που με επισκέφθηκε στις 10.3.86, παρουσιάζεται σήμερα ως εξής:

- α) Οι συνολικές οφειλές προς ΔΕΗ φθάνουν τα 33 δισ. δρχ. με κυριώτερους οφειλέτες τις επιχειρήσεις υπό αναγκαστική διαχείριση "ΔΑΡΚΟ" (16 δισ.) και ΑΓΕΤ Βόλου (5 δισ.) καθώς και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ (4 δισ.) και ΜΕΤΑΛ. ΧΑΛΥΨ (2 δισ.)
- β) Η ΔΕΗ έκανε διαπραγματεύσεις για την σταδιακή αποπληρωμή των οφειλών αλλά κυρίως οι δύο μεγάλοι οφειλέτες δηλώνουν περίπου παντελή αδυναμία πληρωμής. Στην προσπάθεια να εξασκήσει πίεση, η ΔΕΗ περιόρισε ήδη στο μισό την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στη ΔΑΡΚΟ και ετοιμάζεται να κάνει το ίδιο και στην ΑΓΕΤ. Στην ενέργειά της αυτή έχει τη σύμφωνη γνώμη του Δ. Βερυβάκη αλλά την αντίθεση της Β. Παπανδρέου που επισημαίνει την πραγματική αδυναμία πληρωμής των οφειλών εκ μέρους των παραπάνω επιχειρήσεων.
- γ) Η ΔΕΗ θέτει ως απαραίσιμο όρο στις διαπραγματεύσεις με τις επιχειρήσεις την κανονική πληρωμή των τρεχόντων λογαριασμών από 1.1.1986. Δυστυχώς έχουν ήδη αρχίσει να δημιουργούνται τα πρώτα προβλήματα και στο σημείο αυτό.
- δ) Η ΔΕΗ, οι οφειλέτες και η ηγεσία του ΥΒΕΤ συμφωνούν ότι, με την παρούσα κατάσταση των πραγμάτων, τις οφειλές θα πρέπει να επωμισθεί το πιστωτικό σύστημα στα πλαίσια της μετοχοποίησης των χρεών των επιχειρήσεων.

Σχετικά με τα σημεία (γ) και (δ) είναι βέβαιο ότι ορισμένες τουλάχιστον επιχειρήσεις βρίσκονται σε πραγματική αδυναμία πληρωμής

- ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος. Είναι επίσης βέβαιο ότι η λύση του προβλήματος βρίσκεται μακροχρόνια στη μετοχοποίηση των προβληματικών επιχειρήσεων. Όμως, η μετοχοποίηση συνεπάγεται σημαντικό δημοσιονομικό κόστος. Κατά συνέπεια, δεν είναι αυταπόδεικτο ότι το πιστωτικό σύστημα πρέπει να αναλάβει το βάρος των τρεχόντων λογαριασμών της ΔΕΗ που θα έχει σαν αποτέλεσμα την παραπέρα διόγκωση του χρέους των προβληματικών επιχειρήσεων και τη "διεύρυνση" της μετοχοποίησης. Από την άλλη μεριά, η ανάληψη του βάρους των οφειλών από την ΔΕΗ, πέρα από τα οξύτατα ταμειακά προβλήματα που της δημιουργεί, εγκυμονεί τον κίνδυνο μιας επέκτασης της "απεργίας των πληρωμών" με απρόβλεπτες συνέπειες.

Είναι σαφές ότι οδηγούμαστε σε αδιέξοδο. Ούτε η διακοπή παροχής ηλεκτρικής ενέργειας ούτε η μετάθεση του βάρους στο πιστωτικό σύστημα λύνουν το πρόβλημα αν και οι απειλές, ή και μερικές πραγματοποιήσεις, τέτοιων ενεργειών εξυπηρετούν ένα θετικό σκοπό στο μέτρο που δραματοποιούν την κατάσταση. Η λύση του προβλήματος προϋποθέτει (α) την ταχύτατη ολοκλήρωση της διαδικασίας μετοχοποίησης και (β) την άμεση λήψη και υλοποίηση όλων εκείνων των "σιληρών" αποφάσεων που θα εξυγιάνουν τις προβληματικές επιχειρήσεις και θα απαλλάξουν την οικονομία από τις ζημιές τους. Προς τις δύο αυτές κατευθύνσεις θα πρέπει να ασκήσουμε ισχυρή πίεση.

